

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/83/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720202216
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6720202216.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci žalobcov: 1/ O. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/X, XXX XX N., 2/ X.. N. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXX, XXX XX D., obaja zast. Advokátska kancelária UHAL s.r.o., so sídlom Š. Moyzesa 9877/43, 960 01 Zvolen, IČO: 47 236 655, proti žalovaným: 1/ X.. K. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXX, XXX XX J., 2/ X.. S. W., P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XXXX/XX, XXX XX D., prechodne bytom N. XXXX/X, XXX XX D., 3/ S.. T. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX, XXX XX D., o žalobe na obnovu konania, na odvolanie žalobcov proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen zo dňa 27. 07. 2020, č. k. 19C/19/2020 - 107, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.
- II. Žalovaným nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým uznesením žalobu žalobcu (návrh) na obnovu konania zo dňa 18.05.2020 odmietol. Žalovaným nárok na náhradu trov konania súd nepriznal.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že žalobou doručenou súdu dňa 18.05.2020 sa žalobcovia domáhali povolenia obnovy konania 1/ Okresného súdu Zvolen sp. zn. 12C/42/2006 a zrušenia rozsudku č. k. 12C/42/2006-517 zo dňa 11.11.2014, 2/ Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/88/2015 a zrušenia rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 14Co/88/2015-604 zo dňa 17.12.2015 a 3/ o mimoriadnom dovolaní vedenom pred Najvyšším súdom SR pod sp.zn. 4 M Cdo 8/2012 a zrušenia Uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 M Cdo 8/2012 zo dňa 26.02.2013.

3. Súd posúdil, že návrh na povolenie obnovy konania žalobca podal v zákonnej 3-mesačnej lehote odo dňa právoplatnosti rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým vyhlásil sťažnosť žalobcov proti uzneseniu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 435/2013-25 zo dňa 10.09.2013 za prípustnú a určil, že zo strany SR došlo k porušeniu čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach a základných slobodách. (Touto skutočnosťou žalobca odôvodňoval svoju žalobu na obnovu konania). Rozhodnutie ESLP nadobudlo právoplatnosť dňa 15.01.2020, lehota na obnovu konania mala uplynúť dňa 15.04.2020, avšak vzhľadom na prijatý zákon č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii, uplynula až dňa 20.05.2020.

4. Preskúmaním podmienok konania však súd zistil, že žaloba na obnovu konania nie je prípustná. Žaloba na obnovu konania smeruje proti rozhodnutiu, ktorého zmenu alebo zrušenie možno ešte dosiahnuť inak, v riadnom konaní. Konanie, ktoré žalobcovia žiadajú obnoviť stále prebieha nie je právoplatne skončené. Preto súd žalobu na obnovu konania ako neprípustnú odmietol.

5. Právne vec súd posudzoval podľa ust. § 397 písm. d), § 399, § 413 ods. 1 písm. c) a ods. 2 CSP.

6. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovaným nárok na náhradu trov konania nepriznal. Žalobcovia neboli v konaní úspešní a žalovaným v tomto konaní doposiaľ žiadne trovy nevznikli a z objektívnych dôvodov im ani nemohli vzniknúť.

7. Proti tomuto rozhodnutiu podali žalobcovia v zákonnej lehote odvolanie. Navrhli, aby odvolací súd zrušil uznesenie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň, aby odvolací súd priznal žalobcom nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovaným v rozsahu 100 %.

8. Namietajú, že záver súdu prvej inštancie, ktorým tvrdí, že žaloba smeruje proti rozhodnutiu, ktorého zmenu možno dosiahnuť aj inak je nesprávny. Rozhodnutie súdu je aj nedostatočne zdôvodnené, pretože súd neuvádza, ktoré rozhodnutie považuje za to, ktorého zmenu možno dosiahnuť aj inak. Potrebne je zobrať do úvahy, ktoré rozhodnutia boli žalobou o obnovu konania napadnuté. Žalobou na obnovu konania žiadajú obnovu všetkých označených konaní a to ako prvostupňového konania sp. zn. 12C 42/2006, tak aj odvolacieho konania sp. zn. 14Co/88/2015, ako aj konania o mimoriadnom dovolaní sp. zn. 4M Cdo 8/2012.

9. Súd prvej inštancie sa v rozhodnutí vôbec nevyjadril k žalobe o obnovu konania v tej časti, v ktorej sa týkala uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4M Cdo 8/2012 zo dňa 26.02.2013. Preto jeho rozhodnutie je v tomto smere nepreskúmateľné pre chýbajúce odôvodnenie. Jeho dôvody sú teda akceptovateľné len vo vzťahu k rozhodnutiam okresného a krajského súdu vydaných po rozhodnutí NS o mimoriadnom dovolaní, nie však vo vzťahu k rozhodnutiu NS SR o mimoriadnom dovolaní.

10. Súd prvej inštancie sa takisto nedostatočne oboznámil s dôvodmi uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Cdo 80/2020 zo dňa 27.05.2020, konkrétne s bodom 21 tohto rozhodnutia., kde výslovne odkázal na podanie žaloby na obnovu konania vo vzťahu k uzneseniu NS SR sp. zn. 4 M Cdo 8/2012 prostredníctvom ustanovenia § 397 písm. d) CSP. Žaloba žalovaných teda spĺňa požiadavky vyslovené najvyšším súdom v jeho rozhodnutí vydanom po podaní ich žaloby a súd prvej inštancie mal preto žalobu o obnovu konania z tohto pohľadu posúdiť.

11. Súd príslušný na konanie o žalobe o obnove konania je pritom vždy súd prvého stupňa a to bez ohľadu nato, rozhodnutie ktorého súdu je napadnuté. To sa týka ako rozhodnutia súdu odvolacieho, tak aj dovolacieho (mimoriadne dovolanie). Žalobcovia nemohli preto podávať žalobu na obnovu konania na najvyššom súde, aj keď jedno z napadnutých rozhodnutí vydal tento súd, pretože CSP to neumožňuje.

12. Nemožno akceptovať ani výhradu súdu prvej inštancie, že žalobcovia v čase podania žaloby o obnovu konania mali si byť vedomí rozhodnutia Ústavného súdu SR, ktorým tento súd zrušil rozhodnutie NS SR o odmietnutí ich dovolania. Túto úvahu súd prvej inštancie ani nedokončil, preto žalobcom nie je úplne zrejmé, aký význam má mať uznesenie Ústavného súdu SR pre ich žalobu na obnovu konania. Ide tiež o vadu preskúmateľnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie. Totiž, zrušenie rozhodnutia najvyššieho súdu SR o dovolaní žalobcov zo strany ústavného súdu ešte neznamenalo, že najvyšší súd určite zruší aj rozhodnutia nižších súdov. Preto, ak uvedená výhrada súdu prvej inštancie smerovala k tomuto, je táto výhrada nesprávna, pretože žalobcovia nemohli predvídať spôsob rozhodnutia Najvyššieho súdu SR o ich dovolaní. Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR o zrušení rozhodnutí nižších súdov bolo jednoznačne vydané až po podaní žaloby žalobcov o obnovu konania.

13. K odvolaniu žalobcov sa vyjadril žalovaný 2/ a uviedol, že v rokoch 1997-1998 bol väčšinovým akcionárom v skupine podnikov, z ktorých najväčší bola D. a.s. U.. Po vzniknutí sporu bol systémom karuselného navyšovania a prevodmi majetku do iných spoločností ďalšími členmi predstavenstva postavený do polohy minoritného akcionára. Nakoľko prebiehal súboj o dominantné postavenie, zvolil cestu rozhodcovského konania, na základe ktorého sa rozhodol vystúpiť z konania o získanie majetku. Týmto prišiel cca o 3 miliardy slovenských korún v aktívach a prijal rozhodcovské konanie, ktoré mu malo priniesť 100 miliónov slovenských korún po zdanení. Neskôr X. N. Q., ktorý s veľkým nadšením prijal výsledok rozhodcovského konania, začal záväzok 100 miliónov Sk plniť a to bezplatnou dodávkou drevotriesky. Plnením cca 1/3 záväzku zastavil plnenie záväzku, ktoré dovtedy ochotne a dobrovoľne plnil. Žalovaný 2/ v záujme dosiahnutia splnenia dohodnutého záväzku inicioval súdne

konanie, ktoré bolo ukončené až v roku 2016. Tým získal exekučný titul a pokúsil sa o vymożenie pohľadávky prostredníctvom exekúcie. Exekúcia mu bola zamietnutá z dôvodu premlčania. Napriek tomu, že nikdy nezmeškal žiadnu lehotu, nedomohol sa svojej pohľadávky, ktorá bola neporovnateľná s hodnotou straty, ktorú prijal v rozhodcovskom konaní. K súčasnej žalobe uvádza, že podľa jeho názoru snaha právneho zástupcu, ktorý dokázal rôznymi právnymi cestami dosiahnuť súčasný stav, keďže je pohľadávka žalovaného premlčaná a majetky poprepisované na iné osoby, tak teraz je snahou právneho zástupcu žalobcov dosiahnuť, aby nespochybniteľnú povinnosť žalobcov uhradiť žalovanému záväzok uzavrel nielen tým, že nie je možné domôcť sa naplnenia záväzku, ale že žalobcovia nenesú na sebe žiadnu ťarchu viny a ani povinnosť záväzok uhradiť. Postup právneho zástupcu je vysoko sofistikovanou ukážkou ako sa z uvedeného záväzku dá vyviníť a pritom získať obrovský majetok. Žalovaný vyjadruje presvedčenie, že odvolanie žalobcov bude jednoznačne zamietnuté a keď už nie je možné z jeho strany domôcť sa jeho pohľadávky, tak aspoň nezmyť pocit viny na strane žalobcov.

14. Na vyjadrenie žalovaného žalobcovia nereagovali.

15. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP uznesenie okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

16. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

17. Odvolacie dôvody žalobcov spočívajú v tom, že rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ich názoru nie je náležite odôvodnené, potom nie je preskúmateľné a podľa názoru žalobcov nie je ani správne, nakoľko ich žaloba spĺňa požiadavky vyslovené Najvyšším súdom SR v jeho rozhodnutí vydanom po podaní ich žaloby a súd mal posúdiť ich žalobu z tohto pohľadu.

18. Podľa ust. § 217 CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Podľa ust. § 234 CSP, ak nie je ďalej ustanovení inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku,

19. Okresný súd v čase jeho rozhodovania mal k dispozícii rozhodnutie Najvyššieho súdu SR uznesenie sp. zn. 4 M Cdo 80/2020 zo dňa 27.05.2020, ktorým zrušil rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. (16 Co) 14 Co 88/2015-604 zo dňa 17.12.2015 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 12C/42/2006-517 zo dňa 11.11.2014 a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Bolo povinnosťou okresného súdu pri jeho rozhodovaní o žalobe žalobcov na obnovu konania prihliadať na uvedené rozhodnutie Najvyššieho súdu SR (§ 217 CSP), ako to okresný súd správne aj urobil.

20. Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí - uznesení sp. zn.4 Cdo 80/2020 zo dňa 27.05.2020 uviedol, že predmetná kauza sa opätovne (tretíkrát) dostala na najvyšší súd a že tento súd túto kauzu nevyrieši podľa predstáv ústavného súdu (viď. Ústavný súd SR a jeho nález II. ÚS 316/2019-71 zo dňa 11.03.2020, že základné právo na súdnu ochranu a právo na spravodlivé súdne konanie žalovaných boli uznesením Najvyššieho súdu SR vydanom v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Cdo 53/2016 porušené) t.j. aby najvyšší súd „vec vrátil do pôvodného stavu, teda ešte pred rozhodnutie najvyššieho súdu o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora, t.j. pred 26. február 2013), ale musí si ju vyriešiť strana sporu (žalobcovia) tak, že budú iniciovať obnovu konania vo vzťahu k uzneseniu najvyššieho súdu sp. zn. 4M Cdo 8/2012, prostredníctvom ustanovenia § 397 písm. d) CSP, čím sa znovu otvorí stav pred týmto rozhodnutím, t.j. pred 26. februárom 2013), tak ako to mal zrejme na mysli ústavný súd v náleze sp. zn. II. ÚS 316/2019. Príčinou porušenia medzinárodnej zmluvy bol totiž najvyšší súd ako súd dovolací.

21. K tomu odvolací súd dodáva, že Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 4 M Cdo 8/2012 zo dňa 26.02.2013 (kedy NS rozhodoval vo veci prvý krát) zrušil rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 09.12.2012 sp. zn. 16Co 232/2010-298 v potvrdzujúcom výroku a výrokoch o trovách konania (v zamietavom výroku bol rozsudok okresného súdu nedotknutý) a zrušil rozsudok Okresného súdu Zvolen zo dňa 7. mája 2010 sp. zn. 12 C 42/2006-259 vo výroku vo veci samej a v závislom výroku o trovách konania a vec v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie Okresnému súdu Zvolen. Okresný súd Zvolen nadväzne v ďalšom konaní rozhodol rozsudkom sp. zn. 12C/42/2006 - 517 zo dňa 11.11.2014 a na

odvolanie proti tomuto rozsudku Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom (16 Co) 14Co 88/2015 - 604 dňa 17.12.2015 (vec bola preradená zo senátu 16Co do senátu 14 Co), ktoré rozsudky boli zrušené Najvyšším súdom SR sp. zn. 4 Cdo 80/2020 zo dňa 27.05.2020 a vec bola vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie.

22. Nakoľko v súčasnosti (v dôsledku zrušujúceho rozhodnutia NS SR zo dňa 27.05.2020 sp. zn. 4 Cdo 80/2020) prebieha konanie (opätovne v tej istej kauze tretíkrát - počnúc súdom prvej inštancie), ktoré žalobcovia žiadajú obnoviť a nie je právoplatne skončené, odvolací súd zastáva rovnaký názor ako okresný súd, že žaloba na obnovu konania je neprípustná. Vo svojej podstate sa obnovil stav pred 07.05.2010 (kedy vo veci prvýkrát rozhodol okresný súd).

23. Námietka žalobcu, že rozhodnutie nie je odôvodnené, nie je opodstatnená. Rozhodnutie súdu spĺňa parametre riadne a dostatočne odôvodneného rozhodnutia teda tak, ako ukladá ust. § 220 ods. 2 CSP, rozsudok je preskúmateľný súdom druhej inštancie. V odôvodnení rozhodnutia okresný súd náležite vysvetlil dôvody, pre ktoré žalobu na obnovu konania odmietol, citoval ustanovenia, ktoré aplikoval a z ktorých vyvodil svoje závery, obsah spisu v ničom neopodstatňuje tvrdenie žalobcu, že okresný súd svoje rozhodnutie neodôvodnil, resp. odôvodnil spôsobom priečiacim sa zákonu.

24. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanoveniami § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní boli v celom rozsahu úspešní žalovaní, preto by žalovaným patril nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %). Nakoľko však žalovaným preukázateľne žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, bolo by neúčelné, aby o výške náhrady trov konania rozhodoval súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP). Preto odvolací súd rozhodol, že žalovaným náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva (viď. uznesenie NS SR sp. zn. 6Cdo/176/2016 a sp. zn. 6 Cdo/5/2017).

25. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).